

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010561
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na verejnom zasadnutí dňa 24. apríla 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 6. decembra 2023, sp. zn. 29T/16/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 29T/16/2023 zo dňa 06.12.2023 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C. D., trvale bytom E. C. XX,

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Ostatné výroky týmto rozhodnutím zostávajú nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od mesiaca júl roku 2021 až do súčasnej doby v obci E. C. ako aj mimo územia Slovenskej republiky si neplní svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš pod č. k. 13P/68/2021-56 zo dňa 24.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.01.2022 a na základe ktorého je povinný prispievať výživným na maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 150,00 Eur mesačne, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 28.07.2021 a taktiež zročným výživným za obdobie od 28.07.2021 do 24.11.2021 vo výške 289,35 Eur v mesačných pravidelných 50,00 Eur splátkach, pričom túto povinnosť si riadne neplní od mesiaca

júl roku 2021 až do súčasnej doby, napriek tomu, že mu v tom nebránili žiadne objektívne prekážky a v súčasnosti dlží F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale H. E. C. I. XX na výživnom sumu 2 117, 35 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol trest podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 2 117, 35 Eur k rukám poškodenej F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale H. E. C. XX.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktorého dôvody doplnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 26. februára 2024 tak, že uložený trest s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti podľa § 36 a 37 Tr. zák. považuje za neprimerane prísny.

Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a po jeho zrušení aby sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť, a to vzhľadom na to, že okresný súd uložil obžalovanému trest v rozpore s § 49 Tr. zák., teda trest nezákonný, nakoľko pri takto uloženom podmienenečnom treste odňatia slobody mal byť zároveň uložený aj probačný dohľad. Žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil, odstránil túto nezákonnosť a aby rozhodol sám.

Obhajkyňa obžalovaného žiadala vyhovieť odvolaniu a uviedla, že sa stotožňuje s názorom prokurátora krajskej prokuratúry a navrhla krajskému súdu, aby vo veci uložil zákonný trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne (krajský súd obžalovanému zmiernil uložený trest).

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia Trestného zákona. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnúť. V tomto smere v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 3 odsek posledný a strane č. 4. Okresný súd správne u obžalovaného nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., nesprávne však okresný súd priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Obžalovaný bol síce štyrikrát súdne trestaný, pri prvých troch záznamoch však platí fikcia neodsúdenia. Pri poslednom, štvrtom zázname ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 9. decembra 2019, sp. zn. 3T/92/2019 s uloženým podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. nepodmienečným úhrnným trestom odňatia slobody na 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia so súčasným doživotným zákazom riadenia motorových vozidiel. Uvedené posledné odsúdenie pri obžalovanom jednoznačne po formálnej stránke zakladá recidívu. Ako však vyplýva z ust. § 37 písm. m) veta za bodkočiarkou Tr. zák., súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Toto ustanovenie tak zabraňuje čisto formálnemu posudzovaniu tejto priťažujúcej okolnosti a vyjadruje materiálne ponímanie recidívy. Na rozdiel od názoru okresného súdu, má potom krajský súd za to,

a to vzhľadom na charakter a závažnosť predchádzajúceho odsúdenia a druh a výmeru uloženého trestu, ale tiež všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením, že v prejednávanej veci je opodstatnené na predchádzajúce odsúdenie neprihliadnuť, a teda nie je dôvod na vzhľadnutie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Za daného stavu je pri obžalovanom pomer okolností poľahčujúcich a príťažujúcich vyrovnaný (0:0), z čoho je ďalej zrejmé, že pri vyrovnaných poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach bolo možné v rámci základnej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Za trest primeraný potom krajský súd považuje uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, čo je trest pri dolnej hranici trestnej sadzby. Vychádzajúc z povahy predmetného prečinu je zrejmé, že tento vykazuje nižší stupeň závažnosti. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného tak výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a táto bude dosiahnutá i bez jeho priameho výkonu. Preto krajský súd obžalovanému jeho výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na dva roky.

Vo výrokoch o vine a o povinnosti obžalovaného zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 2 117, 35 Eur k rukám poškodenej zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko tieto výroky neboli napadnuté odvolaním a neboli potom ani predmetom odvolacieho konania a krajský súd ich teda nepreskúmaval.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.